

Bitmeyen Şiir

– EMI ÖZTÜRK · 06 Mart 2013

Bu sabah çıkarttım geçmişteki tüm anıları
Artık dönüşü olmayan bir hicaz mevsiminin son demin deyim
İçimdeki dalgalar kabardıkça gönlümün liman kıyılarına
bir gelinliğe benzettiğim erik ağacının dallarını sarınıp giyinesim gelir

Artık yüreğime sığdıramadığım sensizliğin hasretidir bende ki özlem
Bir sıcaklık elindir tutmasını istediğim,
ve bir sıcaklık tebessümün dür görmek istediğim
Sessiz gidiş erimin arkasında anılarımı bırakıyorum
anlatamadığım duygularımın dipsiz kuyularına gömüyorum
bitmez tükenmez acılarımı
ve biliyorum ki acılarım bittiğinde bende hasretinle tükeneceğim

Çaresizliklerimi bir türlü çarelerime sığdıramıyorum,
ağızına kadar dolmuş gam yüküyle heybem
Beni bu dünyada senden başka kimse anlayamaz
eğer zaman gitmek zamanıysa düşünmeden gitmek gerek
anıları geçmişin derinliklerinde bırakıp her şeyi terk ederek

sevgiye nasırlaşmış hiç kimseye inanmayan yüreğim
yaşamın acılarında kapılarını sevmelere sınıksız kapatmışken
birdenbire sen çıkıyorsun karşıma sınıksız tutuyorsun ellerimden
ve sevgi çiçeklerinden bir demet sunuyorsun yüreğime
canım sevdiğim diyorsun gözlerimin içine bakarak

sevginle tekrar canlanıyor yorgun düşmüş yüreğim
seninle sevgiye kanat açıyor tükenmiş duygularım

sen umutsuz yolculuğumun sonunda karşıma çıkan
ve güvenerek ebediyen sırtımı dayadığım kocaman sevgi dağımsın

/ geçip giden onca mevsim nerelerdeydin sevdiğim /

Emine Öztürk